



DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 6 / IV legislatura / Primer període

Dijous, 14 de maig de 1992

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 6

Segona i darrera reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts.

Modificació de l'ordre del dia

El president proposa l'addició d'un nou punt a substanciar després del debat corresponent a les preguntes, la qual és aprovada per assentiment (p. 217).

Preguntes

Pregunta al Consell Executiu sobre els terminis de construcció del col·legi públic Genescà-La Roda

Formulació: Sr. Cadevall (S) (p. 217).

Resposta: Conseller d'Ensenyament (p. 217).

Rèplica: Sr. Cadevall (S) (p. 217).

Preguntes al Consell Executiu sobre el termini de publicació del decret o els decrets que establiran els dissenys curriculars per a l'educació primària i secundària obligatòries, sobre la possibilitat d'anticipar l'aplicació del segon cicle de l'ensenyament secundari obligatori a Catalunya, i sobre la data de publicació del decret de calendari d'aplicació de la reforma educativa a Catalunya

SUMARI (2)

Formulació: Sr. Cadevall (S) (p. 217).

Resposta: Conseller d'Ensenyament (p. 218).

Repregunta: Sr. Cadevall (S) (p. 218).

Segona resposta: Conseller (p. 219).

Preguntes al Consell Executiu sobre el compromís del delegat territorial d'Ensenyament al Baix Llobregat - Anoia pel que fa a l'entrada en funcionament de l'institut d'ensenyament secundari i sobre les previsions per solucionar el problema de l'ensenyament secundari a la zona de Cervelló, Vallirana, Corbera i la Palma

Formulació: Sr. Rañé (S) (p. 219).

Resposta: Conseller d'Ensenyament (p. 220).

Repregunta: Sr. Rañé (S) (p. 220).

Segona resposta: Conseller (p. 220).

Pregunta al Consell Executiu sobre l'assistència del conseller de Governació a un acte de jura de bandera en la base aèria de Reus

Formulació: Sr. Curto i Casadó (P) (p. 221).

El conseller de Governació fa avinent que la respondrà juntament amb la pregunta sobre el mateix tema del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (p. 221).

Pregunta al Consell Executiu sobre la posició del Departament de Política Territorial i Obres Públiques sobre unes declaracions de la presidenta de Renfe

Formulació: Sr. Castellnou (CiU) (p. 221).

El conseller de Política Territorial i Obres Públiques intervé per una qüestió d'ordre (p. 222).

Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures per a garantir la continuïtat de les línies de ferrocarril Lleida - la Pobla de Segur i Barcelona-Puigcerdà

Formulació: Sr. Moliner (CiU) (p. 222).

Resposta conjunta: Conseller de Política Territorial i Obres Públiques (p. 222).

Rèplica: Sr. Castellnou (CiU) (p. 223).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre la política general d'higiene alimentària (Punt dinovè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sra. Utgés (S) (p. 230).*

Posició conjunta dels grups: *Sr. Barceló (P) (p. 232), Sr. Saura (IC) (p. 232), Sr. Puigcercós (ERC) (p. 232), Sra. Utgés (S) (p. 232) i Sr. Padrós (CiU) (p. 233).*

Votació del punt núm. 1 de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *aprovat per unanimitat (p. 235).*

Votació de la resta de la Moció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *rebutjada per 35 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 235).*

Votació de la Moció del G. Socialista: *rebutjada per 35 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 235).*

Alteració de l'ordre del dia

El president proposa una alteració pel que fa al punt vint-i-dosè, la qual és aprovada per assentiment (p. 235).

Moció subsegüent a la interpeHació al Consell Executiu sobre toxicomanies (Punt vint-i-dosè de l'ordre del dia.)

Presentació: *Sr. Reguant (ERC) (p. 235).*

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 1 i 2, de modificació, 3, de supressió, i 4, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC) (p. 236).*

Posició dels grups: *Sr. Barceló (P) (p. 238), Sra. Utgés (S) (p. 238) i Sr. Padrós (CiU) (p. 239).*

Posició del grup presentant: *S*

SUMARI (4)

Posició dels grups: *Sra. Montserrat (P) (p. 253), Sra. Martí i Conill (S) (p. 253) i Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 254).*

Posició del grup presentant: *Sr. Benach (ERC) (p. 255).*

La Sra. Montserrat (P) intervé per un aclariment (p. 255).

Votació del punt primer: *rebutjat per 11 vots a favor, 55 en contra i 15 abstencions (p. 255).*

Votació de la resta: *rebutjada per 26 vots a favor, 55 en contra i cap abstenció (p. 255).*

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda i onze minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 6.2

La sessió es reprèn a un quart d'onze del matí i tres minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat dels vicepresidents primer i segon, dels secretaris primer i segon i de la secretària tercera. Assisteixen la Mesa l'oficial major i el lletrat Sr. Pau.

Al banc del Govern seuen els consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Benestar Social i de Medi Ambient.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Modificació de l'ordre del dia

Aquesta presidència, a petició de diversos grups parlamentaris, proposa la modificació de l'ordre del dia en el sentit d'afegir un punt, que és la Proposició no de llei de petició del Nobel de la Pau per a Pere Casaldàliga. Si hi ha l'assentiment de la cambra, es tramitaria aquest punt a continuació de les preguntes. Hi ha assentiment. *(Pausa.)* Moltes gràcies.

Preguntes

Procedim a les preguntes amb resposta oral.

La primera és sobre els terminis de construcció del col·legi públic Genescà-La Roda, que formula el diputat il·lustre senyor Magí Cadevall. Té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre els terminis
de construcció del col·legi públic
Genescà-La Roda*

El Sr. CADEVALL: Gràcies, senyor president.

El col·legi La Roda era un centre del CEPEPC que es va integrar a la xarxa pública el 1988. Tenien un local de lloguer, que no es va comprar per considerar-lo inadequat, i es va decidir construir un nou edifici que allotjaria, també, el col·legi públic Genescà. Fins ara no s'han complert les promeses i els terminis anunciats pels serveis territorials. Primer van dir que com

nova primària l'any que ve, i a Catalunya, en el moment de redactar les preguntes –i diria, també, després d'examinar l'últim butlletí que ha arribat a casa–, encara no havien sortit els decrets que establien aquests plans d'estudis. Per tant, la pregunta és: quins són els motius d'aquest retard, que em sembla inexcusable, i quan es publicaran, si és que encara no han sortit aquests dos últims dies?

La segona i la tercera preguntes tracten sobre el calendari. Jo lamento haver de dir que em penso que han portat el tema amb una frivolitat perjudicial per a Catalunya i per a la reforma. Van fer una gran propaganda que avançarien dos anys l'aplicació de la reforma en la secundària obligatòria, però jo penso que no ho tenien gaire clar. El mateix senyor conseller, en una sèrie de preguntes, primer va dir que l'avançarien a tots els centres que poguessin; després van dir que a tots els centres; ara, la directora general ha dit que ho avançarien un any, mentre que el senyor conseller deia que no saben què faran, que ho decidiran més tard... Per tant, hi ha un desordre, hi ha unes declaracions contradictòries. A més, jo penso que, tècnicament, pràcticament, ja no hi són a temps –si ho volen fer ben fet–, d'avançar dos anys la secundària, perquè no han fet la preparació adequada.

cap garantia; és la nostra intenció —ho repeteixo—; l'únic que li puc dir, malauradament, és que en el curs del pressupost del 92 no hi ha una previsió per a l'inici d'aquest institut, però espero i desitjo que hi pugui ser per al 93. I quant al que em diu que no tanquem aquesta pre-inscripció provisional, els fets són els fets, senyor Rañé; nosaltres tindrem en compte la seva observació, veurem quina és l'evolució de les sol·licituds de matrícula i a la vista dels fets, que solen ser tossuts, decidirem.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

La següent pregunta al Consell Executiu és sobre l'assistència del conseller de Governació a un acte de jura de bandera a la base aèria de Reus, que formularà l'illustre diputat senyor Josep Curto, del Grup Popular.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
l'assistència del conseller de Governació
a una acte de jura de bandera en
la base aèria de Reus*

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. La pregunta era si va assistir l'honorable conseller de Governació a l'acte de jura de bandera 1992 a la base aèria de Reus el

Per altra banda, senyor conseller, aquesta línia té —com se sap— un caràcter internacional; és, també, la línia més curta entre Barcelona i París per tren, i, a més a més, cal tenir en compte quina és l'escassa permeabilitat ferroviària dels Pirineus.

Per aquests motius, senyor conseller, el diputat que li parla formula la pregunta següent: quina és la postura del Departament sobre aquesta línia i, en concret, sobre les declaracions de la senyora Mercè Sala?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Castellnou. Pel Consell Executiu té la paraula l'honorable conseller senyor Molins.

El Sr. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES (Joaquim Molins): La següent pregunta, senyor president, fa referència, també, a serveis de Renfe a Catalunya; no sé si podrien ser acumulades, si és que...

El Sr. PRESIDENT: El senyor Josep Moliner, té la paraula.

*Pregunta al Consell Executiu sobre
les mesures per a garantir la continuïtat de
les línies de ferrocarril Lleida - la Pobla de Segur
i Barcelona-Puigcerdà*

d'un servei que doni el transport via ferroviària entre Osona, també el Ripollès, també la Cerdanya, però particularment a curta distància entre Barcelona i Vic.

El problema de la línia Lleida - la Pobla és, en certa manera, similar, encara que la solució va ser diferent al seu dia. També, més o menys per la mateixa època, cap a l'any 85, es planteja que aquesta no és una línia rendible, i, davant el tancament de la línia, el Govern de la Generalitat, de comú acord amb la Diputació de Lleida, passa a subvencionar les despeses d'exploració, el dèficit d'exploració d'aquesta línia.

Des d'aquell moment, l'any 85, l'exploració d'aquesta línia tenia un dèficit de 250 milions; a través del conveni amb la Diputació i amb la Generalitat aquest dèficit ha anat disminuint, avui ja és de 140 milions/any. I existeixen, també, estudis que farien, després d'una inversió, disminuir aquest dèficit d'exploració. És com sempre: com més es millora el servei, menys es perd en l'exploració de la línia.

Aquesta inversió no ha estat feta per Renfe, i tant la Diputació de Lleida com el Govern de la Generalitat continuen sostinent el dèficit d'exploració d'aquesta línia. Aquesta, senyors

pregunta durant el mes de desembre, que va ser formulada pel diputat senyor Gavín, i una pregunta que va formular vostè mateix. Després, evidentment, s'han produït nous esdeveniments; concretament, el mes de març del 92 s'han produït noves denúncies dels agents rurals del Departament d'Agricultura, atès que s'havien produït unes voladures, sembla, massa intenses, i que les reixes de protecció —reixes que s'havien col·locat atenent el pla de recomanacions tècniques de voladures i auxiliars per a la defensa de Col·legats— havien estat insuficients. Això ha fet, doncs, que el Departament hagi presentat sengles denúncies, concretament el 9 de març, per caiguda de pedres al Col·legats, i el 30 de març per caiguda de pedres a la font de la Figuereta, font que, com vostè coneix, està situada a l'extrem nord del Col·legats. Nosaltres lamentem, també, que en aquell moment s'hagués dissolt la Comissió de seguiment —Comissió que havíem establert i que havia donat uns fruits—, concretament, el 19 de març. Això, els fets, han tingut també conseqüències, no només per a la reserva natural, sinó de cara als animals que habiten, també, a la zona aquella del Col·legats.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyor diputat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. El senyor Pueyo pot repreguntar.

cions científiques, gairebé, d'assegurar que no combrega ni en idees, ni en principis, ni en conviccions, en les mateixes idees, principis i conviccions que pugui tenir el capità general. Entre altres coses, perquè mai no he vist el senyor Colom d'uniforme i amb corretja i, pel que tinc entès, els capitans generals són independentistes professionals —independentistes espanyols, òbviament—, però fins ara no teníem coneixement que hi haguessin capitans generals independentistes catalans.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Carod-Rovira. *(El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.)* Esperí. El senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ: Honorable president, senyores i senyors diputats, senyor diputat, l'acte al qual jo vaig assistir va consistir en una missa i, després, en la cerimònia de la desfilada i la jura de bandera, i en tot moment jo vaig parlar català amb el coronel de la base, que és un home que ha fet un esforç extraordinari i només parla català. Per tant, no em vaig haver de moure en cap més idioma que en el català.

En aquest acte, allà, al costat meu, hi havia una senyora que es diu Roser Blanc, que no sé si a vostè li dirà res, però potser sí que li

que ha encapçalat aquesta petició i l'ha llençada a nivell internacional en ocasió i rèplica —com a argentí, com a llatinoamericà— al cinc-cents aniversari de l'anomenada descoberta d'Amèrica. Immediatament —i d'això fa uns anys, va ser l'any 1989—, immediatament, arreu del Tercer Món sobretot, però també a Europa i sobretot a Catalunya, la idea va prendre força i convenciment, i van començar-s'hi a sumar peticions d'alcal·lies i personals, i institucionals, i Casaldàliga va començar a rebre una munió important des de Catalunya de cartes de suport. Avui li toca aquest honor a aquest Parlament.

Sabem —i hem de relativitzar-ho a totes— que el Nobel de la Pau no ho resol, davant el greu problema que estem afrontats la humanitat, avui. Sabem que Pere Casaldàliga i altres no ho resolen, però els qui hem treballat en aquests camps i coneixem la realitat no d'haver-la llegida, sinó d'haver-la viscuda, sabem que el testimoni d'aquest català i dels seus, recolzat d'aquí a uns mesos per la distinció d'un gran reconeixement mundial com el Nobel, ajudarà en part. I només perquè pugui ajudar en part és suficient. En aquest món de «condemnat a la terra», com escrivia Frantz Fanon, aquest món en tindrà una justa satisfacció, a què nosaltres contribuïrem.

Permeteu-me, només perquè en

cidi i etnocidi més gran.» Ja per relativitzar ell mateix en la demanda del Nobel escriu —en una carta particular, diu—: «Ni a mi, ni a vosaltres, amics, ens farà perdre la son que vingui o no vingui el Nobel de la Pau. Sí, però, el que ens hauria de fer perdre la son de la indiferència i del comodisme és que no acabi d'arribar la pau al nostre món de prepotències i consumisme i misèria, que no arribi la justícia a tants indrets de la Terra corferida, quan només la justícia pot infantar la veritable pau.»

Senyores i senyors diputats, en el tombant d'aquest segle dolorós com pocs en la història de la humanitat, entre el desconcert ideològic d'uns i altres i l'exclusiva situació socio-política mundial, l'humanisme radical que presenta i que diu Pere Casaldàliga, entre molts d'altres, és per a molts filòsofs, per a molts pensadors, per a molta gent sensible, l'únic punt de partença per a una renovada esperança. ERC vota, doncs, aquesta petició i es compromet a fer-la extensiva a la ciutadania de Catalunya. Moltes gràcies i disculpi, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Rodri, no s'han presentat esmenes a aquesta Proposició no de llei, per consegüent es passa directament a la intervenció dels grups que ho sollicitin. El Grup Popular? Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Curto.

estat missioner entre els desheretats de la terra, allà al Mato Grosso, l'Amazònia, durant uns anys. El 1971 és nomenat —com s'ha dit aquí— bisbe de la prelatura acabada de constituir de Sao Félix d'Araguaia (Brasil) on encara continua. En aquest fet l'Església de Roma i Casaldàliga es manifesten conseqüents i fidels a la vocació universal, catòlica en el sentit etimològic de la paraula, ecumènica del cristianisme, molt més conseqüents —diria jo— i fidels a aquesta vocació essencial de la doctrina del Crist, que no pas els qui a Catalunya exigeixen bisbes catalans com si aspiressin a una mena d'església nacional, més a prop de la reforma luterana que d'allò que significa l'*urbi et orbi* de les benediccions pontificies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. LORDA: Aquests anomenats catòlics, si ho fossin de veritat, senyor Camp, (*fortes rialles*), haurien de veure amb tan bons ulls que un català presideixi una diòcesi brasilera com que un bisbe brasiler presideixi una diòcesi catalana. (*Remor de veus.*) Casaldàliga assenyala el camí conduent a aquesta coherència doctrinal i això no és una apologia *pro domo nostra*, vull dir dels socialistes, és clar, sinó *pro domo Ecclesiae*, perquè

pellació sobre la higiene i el control alimentaris, una qüestió que ja hem estat denunciant en diverses ocasions, i que esperem que, a aquesta Moció, hi donin el seu suport.

Els he de dir que, d'aquell debat, d'aquella interpellació, en vaig sortir molt decepcionada. Es van defugir les qüestions de fons que es van plantejar i no es va aportar —i això ho considero més greu— cap solució. Per tant, estic molt escèptica sobre el futur del control alimentari. Es van donar excuses; per exemple, es van argumentar coses com les de dir que, de les 13.000 —si no ho recordo malament— analítiques que es van efectuar, 47 —si tampoc no recordo malament la xifra— van resultar negatives. Jo pregunto: i això, què vol dir? No vol dir, senyores i senyors diputats, que no s'estiguin utilitzant aquestes substàncies. Vostès saben que, si es deixa de subministrar el producte quinze dies abans del sacrifici, les analítiques surten negatives. I també saben que s'estan utilitzant substàncies per a emmascarar la seva detecció i, per tant, perquè solament hi hagin analítiques negatives no podem dir que s'estiguin o que no s'estiguin utilitzant aquestes substàncies prohibides.

Per tant, moltes justificacions es van donar en aquell debat —que provoquen moltes pregun

actuals no ofereixen garanties suficients per dir que la carn està exempta d'aquestes substàncies. Hi ha un clar exemple. Nosaltres ens preguntem per què cada vegada que la policia judicial descobreix un nou escàndol mai, mai abans ha passat una inspecció pel Departament d'Agricultura. Per tant, mesures totalment insuficients, i cal, pensem, donar suport a aquest punt, i pensem que són punts molt concrets.

El segon punt, que parla d'aplicar amb tot el rigor la legislació de millora, per millorar el grau de coordinació..., no!, de millorar el grau de coordinació entre els departaments d'Agricultura i de Sanitat, creiem que aquesta coordinació també és absolutament necessària i que actualment —actualment— quasi brilla per la seva absència. Per tant, és absolutament indispensable.

El tercer punt, que parla de donar compte dels continguts del pla PIRACC al Parlament, és una qüestió que hem formulat a la nostra Moció i també té el nostre suport.

El quart punt, sobre la reestructuració dels serveis veterinaris, nosaltres pensem, evidentment, que hi haurien d'haver mesures més a fons i que en aquesta reestructuració no solament s'hauria de dotar del nombre de veterinaris suficients, sinó que hauria d'haver-hi —tal com he dit a la meua Moció— un sistema retributiu que permetés aquesta inspecció, independentment i exclusivament.

aquest és un debat polític i hem d'intentar evitar entrar en si és millor una tècnica que una altra. Jo crec que les mesures que s'apliquen per part dels dos departaments són les idònies i crec que no s'ajustaria a poder entrar, aquí, en el debat sobre aquesta qüestió.

El tercer punt de la Moció del seu Grup, que presenta el seu Grup, demana al Govern que creï un grup de treball, grup de treball del qual, atenent la formulació que fa aquest punt, no es veu clara quina és la seva finalitat. En dedueixo, per la intervenció de vostè, quina és; però jo cal que li digui, senyora Utgés, que ja existeix, a través d'una comissió constituïda per representants d'ambdós departaments —el d'Agricultura i el de Sanitat—, una comissió de seguiment del Pla d'investigació de residus en animals i carns fresques de Catalunya, PIRACC. D'altra banda, cal ressenyar que els controls de qualitat són, en primera instància, competència de les diferents empreses càrnies i han de ser supervisats pels agents de l'Administració pública, en aquest cas els veterinaris oficials.

El quart punt de la Moció, senyora Utgés, tampoc li votarem a favor, perquè aquesta campanya que vostè demana ja es va iniciar, precisament, coincidint..., pocs dies abans del desgraciat incident, el proppassat mes de gener, amb la campanya de promoció del consum de la vedella i la posada en marxa —i els prego que no riguin— del telèfon de la vedella, que —

El Sr. BENACH: Gràcies, senyor president. Bé, pel que fa a les esmenes en concret, n'hi ha dues; a la segona no hi ha cap mena de problema; la que fa Iniciativa, evidentment, s'accepta; i pel que fa a la primera, miri, jo li haig de ser sincer: nosaltres, quan havíem plantejat la redacció del primer punt ho havíem fet per a veure si, fins i tot amb els mínims, algú s'hi enganxava. Però sembla que ni amb els mínims, mínims, mínims, que era el redactat del primer punt. Llavors, evidentment, en tant que la posició de la majoria és clara, és a dir: «no, no i no»; és clar, quan es diu «no», es vol dir molt més que no, és a dir, això del diàleg, francament, dient «no», és difícil... Doncs, evidentment, acceptarem l'esmena d'Iniciativa per Catalunya.

D'altra banda, el que és evident és que l'esmena que planteja Iniciativa va en la línia de la que estava presentada ahir. Suposo que això implicarà una votació diferent, però, en tot cas, sí que els voldria dir que correspon bàsicament a un problema que els ciutadans d'aquest país comencen a patir de manera greu. Ho he repetit, ho torno a dir, i en tot cas voldria que quedés clar que el que no es pot fer és menyspreu en funció de no conèixer la realitat del problema. En aquests moments, dir que el 50% va ser pagat pels ajuntaments i el 50% per la Generalitat és una falsedat total. En aquests moments, dir que no es pot fer cas que la gent comenci a no pagar el rebut de l'aigua, doncs, bé, penso

